Ч. 173 (13.412). Львів, четвер 6. липня 1933. Opłata pocztowa zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і колонр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

# Манджу-Го сьогодні.

**Нова держава розвивається. — Харбін зміняє обличча. — Поворот Чжан-хуан-сяна. — Москалі й українці під теперішню хвилю. — Сензаційний виступ професора в обороні української культури на святі „русской культури“.**

*Харбін, 17. червня 1933.*

Вже давно не приходилось мені писати для вашого часопису реґулярних дописів, бо багато було ріжних подій, а крім того й свої українські справи вимогали безліч праці... а рук всеж маю тільки дві.

Так почнемо цей огляд від загального положення Маньджу-Го держави, що після вересневих подій у 1931 році здобула собі свободу від хунхузів, та ґоміндану, що тепер стільки прикрих ударів переживає у самому Китаю.

Куди не киньте оком, усюди ви бачите нові установи, нові порядки, нових службовців, а головно повну зміну життя у ділянці громадських та політичній. Помічаєте, як зменшується число осіб, що були звязані з комуністами, помічаєте також як громадно радянські піддані йдуть до поліції міняти свої паспорти на еміґраційні.

Всюди йдуть будови нових мешкань для урядових установ, для шкіл, а під самим Харбіном день і ніч ведуть працю над новим мостом, що перекидається через р. Сунгарі біля Харбіна для нової залізниці Харбін—Лафа, яка починається від Гіріна та через наше місто лучиться з хухабською залізницею. Її хочуть продовжити до Сахаліна, що лежить проти Благовіщенська на березі Амура.

Почали будувати цей новий міст ще зимою, і тепер вже всі підвалини готові, сохнуть бетони, а скоро почнуть вже уставку залізних конструкцій, бо в осені ця залізниця на всьому просторі має бути відкрита для руху потягів.

Цікаво зазначити одночасно, що закінчили вже будову залізниці між м. Дунхуа, що лежить на схід від Гіріна та корейською границею, де теж уже давно була доведена залізниця від моря (порт Расин). Тепер маємо прямий шлях від Сінцзіна (Чанчуня) до Расіна над морем. Таким чином від Токіо потрібно всього 50 годин, замість 74 годин дороги, як це було при сполученні через Корею.

Після закінчення залізниці Харбін—Лафа Харбін буде получений комунікаційно безпосередньо з морем, а відтинок Східно-Китайської, тепер Північно-Манджурської залізниці втратить своє значіння. Так кінчиться вплив московської економічної експанзії.

Щодо нашого міста, то воно теж поволі зміняє своє обличчя, бо відкрили в нім кілька нових установ, радикально змінили поліційний апарат, зорґанізували управу Великого Харбіна, до якого ввійшов не тільки Харбін-Пристань та Нове Місто, але й китайська дільниця Фудзядян, а крім того всі передмістя. Помітно більше порядку, нема зовсім хабарників, яких було тут безліч, багато справ тепер легко проводити в життя. Усяким громадянам дали змогу вільно жити... а головно ведеться послідовна й уперта боротьба з усіми орґанізаціями, що так чи інакше були звязані з більшовиками.

Треба зазначити, що у Харбіні працювали два англійці, які користувались правом екстериторіяльности для своїх комерційних справ, як видавання більшовицьких часописів, на що отримували від москалів гроші... одного такого шахрая поліція хотіла заарештувати, але він сховався в англійському консуляті та втік, друкарню замкнули, а москалів, що у нього працювали арештували.

На самій Північно-Манджурській залізниці переводять тепер велике діло, бо нова манджурська влада почала рішучі заходи біля ліквідації решти комуністичних централь. Між іншим почала звільняти всіх урядовців, що були сюди прислані для політичної роботи та переведення залізниці на комерційні рейки життя. Але про ці реформи вишлемо окремий допис цими днями на основі інформацій, засягнених у п. Лі, головного директора залізниці та старого нашого знайомого.

Харбін відвідав недавно міністр фінансів ґен. Ши-ча, той самий ґенерал, що вів військові операції проти харбінських військ ґен. Чжан-Хуан-Сяна, коли починали будувати нову державу. Після того місто відвідав міністр шляхів Манджу п. Лю, який у великій енунціяції для преси сказав, що уряд Манджу-Го виготовив цілий плян будови нових залізних шляхів, що звяжуть між собою всі важні пункти краю та піднесуть його господарство.

Наскільки велике враження зробив останній наступ японських військ на Пекін та повний розгром китайських військ у провінції Жехе, що тепер увійшла до Маньджу-Го, можна бачити з того факту, що багато вищих урядовців краю, що повтікали з початку подій до Пекіна та Шанґаю тепер повертають сюди. Серед цих осіб займає перше місце бувший голова Північної Манджурії, а в тому й Харбіну ґен. Чжан-Хуан-Сян.

Ґен. Чжан повернувся через Дайрен, прибувши спершу до Сінцзіна, де над ним перевели судову розправу. Він покаявся та признав, що робив великі помилки і бажає тепер жити спокійно у новій державі. Дозвіл на таке життя йому дали і він вернувся до свого маєтку біля Мукдену.

Тепер прийдеться трохи торкнутись наших українських справ та москалів. Драмлива це справа для нас харбінців, бо москалі всюди ведуть завзяту аґітацію проти нас, бажають руйнувати всі орґанізації, роблять доноси, а особливо ведуть боротьбу з українським часописом „Манджурський Вістник“, який з кожним днем починає тут грати чимраз більшу ролю в нашому житті.

Москалі мають у Харбіні безліч своїх орґанізацій, що ведуть скриту боротьбу між собою за ґеґемонію. Деякі з них звязані з пекінським центром ґен. Хорвата та Парижем, ведуть антияпонську працю, бо бачать у їх закріпленні загрозу для московських інтересів на Далекому Сході. З цього боку вони розглядають і всі реформи на Північно-Манджурській залізниці, бо це означає занепад московських впливів та скріплення манджурського уряду.

Істнуючий тут „Русскій Клуб“ майже щотижня влаштовує з найрідноріднiших причин усякі свята, які починаються орхестральною грою старого царського гимну та ріжних маршів, барабанних громов. Далі йдуть на тих святах виступи місцевої московської фашистівської партії, що складається з кількох осіб, та веде демаґоґічну аґітацію проти всіх, хто не погоджується з ними. Між іншим цікаве те, що керманичі тієї партії не знають ніяких чужих мов, але беруться весь час виступами в справах Німеччини та фашистівських ідей.

Під такими настроями пройшов і день „русской культури“. З тієї нагоди влаштували два свята. На останньому з них виступав проф. Нікіфоров, що має тут посаду декана юридичного факультету та вже більш як рік рішучо проголосив себе українцем. Він на святі „Русской Культуры“ почав з того, що ніякої „русской культуры“ немає, що була й є українська культура Київа та культура, що штучно була вироблена петербурським урядом з допомогою та домішкою всіх націй, що жили під поневоленням Москви. Після закінчення цього майже півторагодинного реферату ніяких оплесків не було, а в ґазетах появились статті, де було повно ріжних випадів проти нашого професора за його „нахабство“ та „контрабандное протягиваніе украинскаго самостійничества“.

*Микола Самійлович.*



# Траґедія середущого і молодого покоління.

VI.

## ПОЛЄМІКА З ПРИВОДУ МОЇХ СТАТТЕЙ.

Ще я не оголосив половини своїх статей про траґедію середущого і молодого покоління, а вже на сторінках „Нового Часу“ з дня 3. липня ц. р. появилася стаття під заголовком „Зачинайте від себе“. Автор цієї статті підписаної початковими буквами П. Т., нападає і висміває мої статті і в своїй наївності пропонує розвязати безробіття української інтеліґенції в цей спосіб, щоби викинути з українських установ дотеперішніх службовиків, яких називає клікою, щоби скасувати двопосадовість деяких послів і сенаторів і щоби зробити раз кінець з панами, яких місячний прибуток доходить до 2.500 зол.

Автор статті думає, що в цей простий і легкий спосіб можна розвязати справу безробіття української інтеліґенції. Порушені автором справи, а саме: висоту директорських платень, двопосадовість взагалі а деяких послів і сенаторів зокрема, обговорю в черговних статтях. Я буду дуже радий, коли мої статті викличуть широку полєміку. З моєї сторони ставлю лише одну вимогу, а саме, щоби полєміку почати після моїх статтей, коли я вже представлю цілість моїх думок.

## ПЕРЕД МАРЕВОМ ВТРАТИ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

Подані у попередній статті урядові статистичні дані про кількість української молоді у середніх, учительських, фахових і високих школах походять з часу між 1927 і 1930 роком. За час від 1930 до 1933 р. не маємо статистичних даних, бо влада мабуть пляново не подає їх до прилюдного відома, а в нашому громадянстві ніхто досі не занявся зібранням оригінальних статистичних даних про цю справу. В тому часі зайшли важні події, які вказують на те, що українському народові в межах польської держави загрожує в найближчій майбутности цілковите припинення продукції інтеліґенції.

**Поширення зневіри.** Від якого пів століття істнував серед найширших кол українського населення Галичини, а в першу черґу серед селянства гін за всяку ціну посилати своїх дітей до середніх і високих шкіл. Сила того гону росла постійно і дійшла до найвищого напруження в першому пятилітті панування Польщі. У тому часі військова українська еміґрація у Чехословаччині кінчить високі і фахові школи, а в краю повстає український тайний університет і буйно розбудовується українське приватне середне шкільництво. Коли тайний університет перестає істнувати з незалежних від нас причин і з нашої таки вини, тоді виїздить українська молодь масово за кордон на студії. Цей стихійний і здоровий гін від господарської кризи і від хвилини гострого безробіття серед української інтеліґенції слабне і завмирає. Наскільки у нас ще посилають дітей до середніх і високих шкіл, то то-

му, що не знають, що з ними робити. Селяни щораз менше посилають своїх дітей до шкіл з причини тяжкого господарського положення хліборобства і тому, що немає виглядів, щоби капітал, виданий на освіту дітей, міг їм принести відсотки. Маю відомости, що фреквенція в деяких українських приватних середніх школах впала до 1/3 у порівнанні зі станом у рр 1927, 1928 і 1929. Значний упадок фреквенції помічається і в державних середніх школах з українською мовою навчання.

Ми мусимо за всяку ціну протиставитися тим неприхильним для продукції української інтелігенції настроям української суспільности. Про те, як це робити, щоби агітація і пропаганда за посиланням дітей до шкіл могла мати успіх, напишу пізніше.

**Нові польські шкільні закони.** Другою причиною, яка може спричинити припинення продукції української інтелігенції є нові польські шкільні закони з березня 1932 р. А саме: закон про устрій шкільництва і закон про приватні школи. Загальною провідною напрямною тих законів є припинити надпродукцію інтелігенції у Польщі, а розбудувати фахове шкільництво і спрямувати до нього кадри молоді. На-



скільки така шкільна політика доцільна супроти польського населення, яке виказує напродукцію інтелігенції, то вона лиховісна в своїх наслідках для нас, бо ми виказуємо катастрофальний брак інтелігенції.

Значіння нових шкільних законів для українського народу обговорювала вже багато разів українська преса і тому я представлю коротко тільки те, в чому лежить небезпека нових законів для українського народу.

Закон про устрій школи утруднює, коли не замикає українській селянській молоді доступ до середніх і фахових шкіл. Хто хоче дістатися до середньої школи, мусить покінчити 7 кляс загальної школи. Новий закон касує перші і другі кляси при державних і приватних гімназіях з українською мовою навчання, а на їх місце не творить пятих і шестих кляс з українською мовою навчання при вселюдних школах. Селянська дитина в браку українських 6-ти і 7-ми клясових шкіл мусітиме закинути думку про науку, бо до 5-ти і 6-тиклясових міських шкіл з польською мовою навчання подібно, як за австрійських часів, управи міст не схочуть їх допустити. В цей спосіб наслідком шкільної реформи ми втратили при українських державних гімназіях перші і другі кляси, а досі не вдалося нам здобути рівновартости у формі українських 5-ти і 6-тиклясових шкіл.

На основі нового закону касуються 7-мі і 8-мі кляси при всіх гімназіях, а на їх місце творять ліцеї. Таким чином ми втратимо при всіх українських державних і приватних гімназіях всі 7-мі і 8-мі кляси, а не знаємо, скільки шкільна влада потворить на їх місце ліцеїв з українською мовою навчання. Щойно по укінченні ліцеїв можна буде дістатися до високих шкіл.

На практиці українська молодь буде переходити через потрійне сито. Раз заки дістанеться до гімназії, вдруге, заки дістанеться до ліцею, втрете заки дістанеться до високої школи. Такий устрій шкільництва впливає в катастрофальний спосіб на зменшення кількости української студіюючої молоді. Розбудова фахового шкільництва, це прегарна річ, але сумніваюся, чи влада має намір розбудувати його для українського народу. Нам загрожує небезпека, що ми втратимо наші надбання у ділянці середнього шкільництва, а не осягнемо нічого у ділянці фахового шкільництва.

Такі небезпеки криє в собі закон про устрій шкільництва. Закон про приватне шкільництво, справу numerus clausus, на високих школах і справу боротьби за розбудову державного і приватного шкільництва обговорю в черговій статті.

**Володимир Целевич.**

# По дорозі на Маківку 1. липня 1933 р.

Цьогорічні роковини боїв на Маківці глибоко вріжуться в память неодному з учасників свята та певно стануть товчком, щоби змінити дотеперішній спосіб святкування цих роковин.

Несподівано в пятницю 30. червня староство в Сколім оголосило всім приналежним до нього громадам обіжник станиславівського воєвідства, яким заборонили доступ на Маківку в днях 1. і 2. липня, а незамешкалим у Тухлі — доступу до Тухлі на Богослужения і Панахиду по Поляглих в 1915 р. У. С. С. Зокрема заборонило тухольцям під загрозою грошевої кари приймати „чужих" на нічліги в цих днях.

Субота 1. липня по кількох дощевих днях була вимріяною для прогульковців. Небо легко захмарене, приємно-теплий вітер із заходу. На дорозі до Гребенова можна було надибати від вчасного ранку численні ґрупи студенток і студентів з ріжних сторін. Були вони вже кілька днів у дорозі з Яворова, Львова, Дрогобича, Трускавця, Рогатина, Самбора, не згадуючи про доокличних зі Стрия, Болехова та Долини. Замісць розяснених лиць, до яких Гребенів звик у цих днях, можна було запримітити мовчанку та вислів болю. Кожна стрічна ґрупа жалувалася: „Було нас 150, 100, 80, ледви через Парашку сюди дісталися, решту задержали або виарештували в Сколім".

Десь коло 11. год. передполуднем доглянули в поїзді до Лавочного комісаря Стрийської поліції з відділом до 50 людей, узброєних у кріси, шоломи та невідступні ґумові палочки. Відділ обставив усі входи до Тухлі, залізничий дворець, а скільська і тухлянська поліція враз з віддлом „Стшельца" Тухлю та підніжа Маківки.

Наші прогульковці, обізнані в тересі, за Зелемянкою розійшлись у верхи. Всі вони були пополудні у поворотній дорозі за Зелемянкою, в частині потурбовані ґумовими палками, коли їх придибали в ліску.

Коло 6. попол. переїжджає поїзд через Зелемянку. Ґрупа 500—600 людей міської шкільної молоді, в тім більшість дівчат, спробувала дістатись залізницею в Тухлю. На стації окружила поїзд поліція. Всіх перевели під суворою ескортою на перон у супроводі лайки. Богацтвом потаних і спеціяльних висловів відзначались постерункові ч. 1501 і 1132 і комісар. Усіх, за винятком кількох священиків (які теж почули неодну прикру „науку") як „чужих, що нелеґально замандрували у ці сторони" уставили чвірками та під ескортою відвели пішки назад до Зелемянки. Та молодь — це невичерпана енерґія і гумор, почала співати.

Транспорт „за цюпас" — вернувся в Зелемянку на 10. год., коли саме мав приїхати поїзд зі Львова. Ждали там нових вісток і львівську прогульку. Тимчасом цей поїзд, звичайно набитий розспіваними учасниками заїхав у Зелемянку тихо та напів порожний. Небо віщувало дощ, яких 2.000 перемученої, прибитої молоді розійшлося під гостинні дахи Гребенова.

Цілу ніч була злива, типова для наших Карпат. Над раном випогодилося. Уперті верталися перемоклі з верхів, інші з Тухлі з о. мітратом Базюком. Усі зібралися на рано в неділю в Гребенові.

Зокрема довідуємося, що дорога від Любинців по Синевідсько В. довжини до 12 км. — завалена була фірами селян, які спішили на Богослуження на Маківку. Їх усіх спинила поліція на поромі за Синевідськом. Одній ґрупі акад. молоді числом до 80 осіб удалось дістати на Маківку в неділю досвіта. Їх спровадили до Тухлі, де саме відправляли Богослуження і Панахиду, та коли по Богослуженні хотіли стати чвірками і відійти в порядку, їх розігнали.

Якась велика ґрупа селян з оркестрою, зайшла за Маківку з полудньово-західної сторони, зовсім поліцією не стереженої. Їх теж спровадили до Тухлі.

По відправі о. мітрата Базюка в Гребенові відправив Службу Божу о. Смачило, парох Гребенова при асисті оо. Притуляка і Карачка. Проповідь мав о. Чемеринський зі Львова. Не було відповідного хору, бо з трьох заповіджених ніодин не перейшов поліційного кордону. До панахиди за Поляглих у Гребенові стануло 5 священиків.

Треба, щоби наші відповідні представники, духовні та світські вміли переконати дотичні орґани, що на богослужебні відправи за поляглих ніде не роблять перепон і що в данім випадку теж нема підстав до такої заборони.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 6. ЛИПНЯ 1933.

П. КАРМАНСЬКИЙ.

# Після 20 років.

**З нагоди товариського зїзду абітурієнтів української ґімназії в Тернополі з 1913 р.)**

*Furon trecento; eran giovani e forti —*
*Or sono tutti morti...*

Прийшли до мене з делеґацією. Просять, щоб узяв участь у їхньому зїзді з приводу 20-ліття виходу з тернопільської ґімназії зі свідоцтвами зрілости. Просять як свого вчителя, що вкупі з іншими товаришами праці в 1913-у році благословив їх на щасливу дорогу в життя.

Нагадую: Було їх 64 у двох відділах восьмої кляси. Самі добірні юнаки, трохи не половина учнів відзначаючих. Прегарна кляса! Так і хотілося працювати з ними. По цілому світу, по всіляких школах навчав я і виховував юнаків; та таких, як вони, учнів не мав ніде і ніколи.

Чомуж би не поїхати, не побачитися з ними, не зробити провірки результатів праці? Поїхав. Думав: найменше 40 чоловіків у силі віку зустріну.

Застав тільки тринацятку і трьох учителів: о. д-ра Застирця зі Львова і господарів обох відділів восьмої кляси — д-ра Я. Ярему та проф. І. Бриковича. Один з тогочасних вчителів уже покійний, інші розкинуті по краю.

Відправили богослужбу в церковці і стали до панахиди за покійних.

Двадцять одно імя обіймав помяник юнаків, що перед 20 роками вилітали у світ з покійної ґімназії ім. Франца Йосифа в Тернополі, яка містить сьогодні державну польську жіночу ґімназію, що відмовилась впустити нас навіть на хвилину, щоб відбути в її стінах традиційне засідання.

Передефілювали попід браму будинку, подивилися мелянхолійно на вікна салі, де 20 років тому відбувалася матура, і пішли до домівки колишньої бурси ім. Качали, де міститься наша ґімназія „Р. Школи".

І почався відомий церемоніял.

Катальоґу очевидно нема. Список давніх абітурієнтів сконструували на основі матуральної знимки, на якій, на щастя, були підписи.

Тринацятка засіла в лавках. Д-р Ярема став відчитувати прізвища.

— Бабій Павло... Неприсутний.

— Бакалець Іван... Неприсутний.

— Бойко Василь... Неприсутний.

— Бачан Дмитро... Розстріляний більшовиками.

— Бучак Андрій... Добув у 1919 р. Тернопіль. Покійний.

— Вацик Василь... Згинув як УСС. 1914 р. в Карпатах.

— Волошин Теофіль... Абсольвент Торг. Академії у Відні; крамар.

І так далі. Двацять один з них приймила своя, або чужа земля; з того тільки двох померло на постелі. Девятнацятьох згинуло на полі бою.

А решта?

Шістьох є парохами, один черцем чину оо. Студитів, один у Відні проповідником секти Адвентистів. (Ці з усіх ще найщасливіші). Їх галерію доповнюють 3 ґімн. вчителі (1 в „Рід. Школі"), один вчитель на Рад. Україні, 3 вчителі народніх шкіл (з них 2 в Польщі), 1 суддя, 1 редактор, 1 інжинір, 5 кооператорів, 2 купці, 1 урядовець „Cunard Line" 1 (абсольвент богословя і прав) безробітний, 1 інжинір в Югославії, 1 артист українського театру „Березіль", і врешті йде ґрупа тих, про котрих знаємо тільки, що вони живуть на чужині: 6 у Чехословаччині, 2 на Вел. Україні, 1 в Ташкенті. Є ще кількох, що в життевій боротьбі загубилися, над якими треба поставити питайний знак.

Кінцевий білянс: третина з сяким-таким матеріяльним забезпеченням, третина життєвих інвалідів, жертв лихоліття й пожертви за святу справу, а третина впала на полі бою.

Не дивниця, що підчас відчитування списку ювілятів, щораз більший сум панував у салі зборів; здавалося — як сказав у своїй промові один з товаришів, о. А. Стасюк — дух покійних і загублених у широкому світі єднався зі щасливою тринацяткою тих, яким доля дала змогу зїхатися на свято.

А проте і присутні вчителі і колишні їх учні у своїх промовах приглушували невеселі почування і зі слів усіх гомоніли нотки бадьорости і віри. Учителі казали про свідомість правильности виховної праці над формуванням душ своїх колишніх учнів, учні виявляли дяку за ідеалізм, який защепили учителі в їх душах; і хоча перед їхніми очима розгорталося їхнє життя як жахливе боєве поле, що проковтнуло більшу частину їх боєвої дружини, вони ні одним словом не попрікнули своїх учителів і не сказали їм: це ваша вина. Навпаки, всі вони говорили: спасибі вам за добру науку!

А коли покінчилася офіціяльна частина свята, коли невеличка громада вкупі з учителями

# Новий продукт „Маслосоюзу“.

**Журналісти у молочному пастеризаторі.**

Не вперше довелось нашим журналістам побувати у будинках української молочарської централі. Однак вперше на днях, крім всього іншого, починаючи від бюр, оглянули вони машиновий відділ холодільні в повному русі, як також процес пастеризації молока, що відбувається в окремому для того призначеному будинку.

Пастеризоване молоко — це найновіший продукт „Маслосоюзу“. Щоденно 5 тисяч літрових пляшок молока, позбавленого завдяки пастеризації всіх хоробботворчих бактерій, мандрує в руки львівських консументів. Але це лишень 10 проц. того, що щоденно зуживає Львів. Цілих 80 проц. молока приходить сюди незорганізовано, не відповідаючи часто-густо навіть примітивним вимогам гигієни. Такий стан мабуть швидко скінчиться, бо від осени заборонена буде безконтрольна чи пак дика достава молока. Це дасть змогу „Маслосоюзові“ поширити уладження пастеризаційне до плянованих 20 тисяч літрів денно. А треба знати, що дотеперішне уладження, що складається з ряду машин, є поставлене зразково і з технічного боку майстерно.

Не зважаючи на те, що пастеризоване молоко є не чужим поняттям широким масам, проте не всі знають його вартість, перш усього його велику цінність для здоровля. Це ще царина, що вимагає відповідного освідомлювання тих, що дорожать тоді 1—2 сотиками, коли дорожити ними означає дешево продавати своє здоровля.

Журналісти з приємністю вислухали теж ріжні завваження дирекції „Маслосоюзу“, особливо цінні в той час, коли деякі люди пробують підірвати добру славу нашої молочарської централі ріжними атаками на сторінках лівої чи невдоволеної преси („Укр. Думка“, „Нове Село“).

Н.

# Пакт 8 держав підписаний.

**„Мир від Балтійського до Чорного моря“...**

ЛЬОНДОН (ПАТ). 10-денні переговори у справі т. зв. реґіональної конвенції, в яких Польща брала живу участь, скінчилися 3. ц. м. підписанням такої конвенції:

Король Афганістану, президент Естонії, президент Польщі, король Румунії, президент Туреччини і Центральний Виконком СРСР, бажаючи змiцнити істнуючий між їх країнами мир та запевнити в інтересі цього миру недоторканість кордонів їх країн, вважають за вказане ввести докладну дефініцію напасника й агресії і підписують таку конвенцію: 1) Кожна зі сторін обовязується приняти у взаєминах зі собою від дня тієї конвенції дефініцію агресії за рапортом Політіса на розброїйній конференції 24. травня 1933; 2) для цього за напасника в міжнародньому конфлікті вважатимуть таку державу, що а) оголосить декляpацію війни у відношенні до інших держав, б) зробить інвазію при допомозі сухопутніх, морських або повітряних сил, навіть без декляpації війни, на територію, пароплави або літаки інших держав, з) заблькує морське побережжя або порти інших держав, г) підпомагатиме банди, що сформовані на його території продруться на територію інших держав, згл. відмовиться усіми засобами ліквідувати ці банди.

3) Ніякі політичні, економічні чи господарські умовини не можуть обосновувати агресії, вичисленої під 2. пар.

4) Цю конвенцію парафують підписані і пристосовуватимуть її до всіх країн. Кожна сторона зложить ратифікаційні документи урядові СРСР. Як тільки дві сторони зложать ратифікаційні документи, конвенція між тими 2 сторонами входить у життя, а для всіх сторін входить у життя, якщо вони зложать ратифікаційні документи. Кожне зложення ратифікаційних документів буде подане до відома усім державам.

5) Конвенцію приладжують у 9 примірниках і кожна сторона дістає один примірник.

До конвенції долучують анекс, що вичисляє випадки, які можуть обосновувати агресивні кроки.

ПАРИЖ (ПАТ). Французька преса коментує прихильно підписання пакту 8-ох та стверджує, що тепер від Балтійського до Чорного моря запанував мир. Цей пакт на думку французької преси однозначний з пактом загальної неагресії, а спеціяльне значіння має він для Румунії і СРСР, для яких справа Бесарабії перестала істнувати й допоможе до приязни СРСР з Францією.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. У звязку з підписанням конвенції, заявив Літвінов, що до неї долучать візвання до інших держав прилучитися до неї, або піти слідом держав, які підписали конвенцію. Конвенція, відмітив Літвінов, устійнює мир між народами, що мають разом 200 міл. мешканців.

---

ми засіла до бенкету і коли за столом присутні по черзі почали оповідати про свої життеві переживання, то було враження, що при трапезі зібралися якісь леґендарні істоти, якісь надлюди, з яких кожний у нормальних часах став би героєм лицарського епосу і був би обектом всенароднього культу. Що ці молоді люди не пережили, чого вони не доконали, скільки не виявили вони гарту волі, відваги, підприємчивости, ідеалізму і любови до рідної нації! І яким тоном вони все те росказували, яке воно було для них звичайне і звязане з їх душевними вимогами! Життя кожного з них це великий історичний роман, романтичний, а притому жахливий своїми страхіттями, роман, якого ніхто не всилі написати, який треба чути з уст самого автора.

І слухали ми оповідань, що протягнулися на довгі години і мимохіть думали про те, яку велитенську ролю відограла в нашому житті давня австрійська школа, про яку сьогодні говоримо так зневажливо, і з почуванням страху думали ми про сьогоднішну нашу школу з шумною етикетою, нової школи під керуванням! В атмосфері сердечности, в бадьорому настрої, серед сальв щирого сміху, інколи сміху аж до сліз, летіли години і аж після півночі, втомлені цілоденними враженнями і духовою імоцією, учителі прощалися щирими цілунками зі своїми колишніми учнями, які запрошували їх на черговий зізд за пять років.

І забували ми всі життеві злидні і терпіння і відчували задовілля зі свого становища українського педагога, якого шлях веде Голгофтою. І повними грудьми хотіли ми крикнути: Contra spem spero!

## Америка хоче радити дальше.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. Між Рузвельтом й американською делеґацією на льондонській конференції заістнували поважні ріжниці поглядів. Рузвельт та уряд Зл. Держав хочуть, щоби конференція радила дальше, хоча й европейські держави невдоволені з американської політики. Делеґації Америки вислано доручення протиставитись відложенню конференції. Тимчасом делеґація вважає, що її участь на конференції зайва і вимагає нових інструкцій. Уряд Америки не хоче за всяку ціну відповідати за зірвання конференції.

## Велика промова Постишева.

**Секретар КП(б)У проти комуністичних еміґрантів з Польщі.**

МОСКВА (ПАТ). Секретар комуністичної партії України, Постишев, виголосив на засіданні харківської партійної орґанізації велику промову проти українських „націоналістів“ і зокрема проти комуністичних еміґрантів зі Сх. Галичини, називаючи їх „петлюрівцями і шпигунами“. Українські опозиціоністи, заявив Постишев, що гуртувалися колись біля Шумського, ще не зліквідовані і багато їх агентів залишилося в апараті українського наркому освіти та в установах наркому хліборобства на селі, причому мали рішучий вплив на своїх партійних товаришів. Промовець напятнував спеціяльно гостро українських комуністів, що протестують проти репресій влади у відношенні до „націоналістів“ і заявляють, що це початки русифікації України. Як виходить з промови Постишева, від комуністів навіть на високих становищах, пр. від секретаря молдавської компартії, напливали в тій справі протести. Крім цього промовець обговорював широко тих, що „протестують мовчки“.



# Ґіґантичний лет.

Ранком у суботу 1. липня ц. р. вилетіла з малого етруського містечка Орбетелльо ескадра 24 італійських гидроплянів під командою міністра летунства ґенерала Бальбо, щоби новим трансатлянтійським летом виказати високу клясу італійського воєнного летунства. З летунського майдану в Орбетелльо ескадра перелетіла через кусник Італії над Ґенуєю, в 8.20 цьогож дня перелетіла швайцарську границю і звідти в супроводі швайцарських летунів поборола незвичайно трудну трасу над Альпами. Вже в 9.50 рано італійські гидроплянн найшлися над німецьким Шварцвальдом та в супроводі німецьких літаків в 10.30 перелетіли німецьке місто Мангайм. Летючи на дуже малій висоті, італійські гидропляни подалися звідси на північ здовж мальовничої долини німецького Райну. Перелетівши німецько-голяндську границю італійська летунська ескадра причалила в 13.20 год. до Амстердаму. Тут теж постигло ескадру перше нещастя. А саме, 17. гидроплян за сильно ударив при причалюванні пливаками об водну хвилю і перевернувся. Притім потонув один механік, а 4 летунів тяжко поранилося. Проте в неділю 2. липня в 5.10 рано ґен. Бальбо дав приказ до дальшого лету. Замісць розбитого 17. апарату вставили ідентичний запасовий апарат під кермою майора Бальбіні. Перед 8. годиною цьогож дня італійські літаки перелетіли голяндську границю і пустилися в дорогу над Німецьким Морем. Цьогож дня (в неділю) причалили вони на озері Фойль біля старовинного ірляндського міста Ляндндері в північній Ірляндії (Ульстері). Тут приняли їх незвичайно сердечно. Ґен. Бальбо хотів ще в неділю вечором летіти далі, однак забракло йому бензини, а вечором надтягнули дощі. Так само в понеділок 3. липня старт не міг відбутися тому, що атмосферичні умовини були некорисні.

Дальші етапи лету є відомі летунам під назвою „полярної дороги“. Веде вона з північної Ісляндії через остров Ісляндію і полудневу Ґренляндію до півострова Лябрадору. Її довжина має 3650 кільометрів (ціла траса італійських летунів має 11.500 км.). Метеорольоґічні умовини на цій лінії менше-більше такі: Вітер сприяє продовж цілого літа летові з Европи до Америки, віючи летунові в плечі з пересічною скорістю 20 км. на годину. Між Ґренляндією і Лябрадором панує літом незначна (до 300 метрів) мряка так, що літаки будуть могли перелетіти цю частину дороги без особливих труднощів, тим більше, що допомагають їм на цій трасі італійські підводні човни своїми вказівками.

Хоч остаточний вислід цього трансатлянтійського лету ще невідомий, всетаки заслугує він на подив своєю знаменитою орґанізацією, а ще більше смілivістю.

*А. Л.*

## Гидроплян ґен. Бальбо ушкоджений.

З Льондону повідомляють, що гидроплян ґен. Бальбо легко ушкодився. Хвилі кинули моторове човно, що саме перепливало, так сильно на гидроплян, що в однім пливаку повстала діра. Шкоду направляють скоро.

Над Ісляндією переходять дощові хмари, гонені зах. вихром, отже проти напряму лету. Хмари творять велику мрячну заслону, в якій гидропляни мусіли би летіти зовсім наосліп. При такій погоді тяжко осідати на воді, бо не видно добре висоти хвиль.

В Італії вірять, що лет увінчається успіхом завдяки досвідности ґен. Бальбо.

—o—

## Італія займе Альбанію?

Білгородський кореспондент „Тав-у“ повідомляє, що по станнім вісткам із Альбанії погіршився стан здоровля альбанського короля Зоґу. Недуга, що на неї недужає король уже кілька літ, знову погіршилася і то так, що виринає питання наслідника на альбанському престолі. Тому, що король Зоґу не має наслідника, моглаб ця справа спричинити не лише внутрішні непорозуміння, а й міжнародні комплікації. Можливо, додає кореспондент, що Італія вихіснувалаб цю нагоду до того, щоби усунути неприємні для неї елементи з керуючих становищ.

—o—

## Новий німецький закон про жінок.

БЕРЛІН, ПАТ. Уряд видав новий закон, на основі якого прийматимуть жінок на державну службу тільки тоді, коли вони скінчать 31 літ. Службовичкою не може бути жінка неарійка або замужна з неарійцем. З хвилиною, коли службовичка виходить замуж за неарійця, тратить службу.

# „Історія одної кирині“.

## Справа рогатинської філії „Союзу Українок“, розвязаної на Зїзді 9. ц. м.

У „Ділі“ з дня 18. травня н. р. ч. 125. видруковано під повищим наголовком статтю, в якій поміщено цілий ряд неправдивих тверджень або перекручених фактів, що їх відносить стаття до мене.

Тому в імя правди, в обороні доброго імени установи, в якій я працювала від кількох літ, та в обороні моєї особистої і громадської чести прошу помістити оце спростування, бо в противнім випадку моглоб ширитися баламутство про ці справи.

Отже неправдою є, що буцімто я „стою“ за п. Бабюковою. Неправда, що я признавала колинебудь засаду „ціль освячує засоби“. Неправда, що я признавала можливість ломити кардинальні основи громадської дисциплінованости та принципи окремішности нашого зорганізованого життя.

Неправда, що моя промова чи взагалі поведінка на Загальнім Зїзді Союзу Українок буцімто мене здискредитувала. Вкінці неправда, що я буцімто реагувала вуличними методами на рішення розвязати рогатинську філію.

Зате правдивий фактичний стан є такий:

1) У своїй громадянській праці взагалі, а у своїй праці в справі організації і культурного поступу українського жіноцтва в рогатинськім повіті зокрема, *я ніколи „не стояла“ за ніякою особою*. Згідно зі засадами ідеольогії і програми Української Соціялістично-Радикальної Партії, якої я є дисциплінованим членом, я завжди заступала у своїй громадській діяльности ту думку, що в громадських справах не можна „стояти“ за ніякими особами, диктаторами, чи нібито Богом даними „провідниками“, але виключно *треба обстоювати певну ідею*. На мою думку, треба бути в громадських справах вірним ідеї, а не руководитися прихильністю до якихнебудь осіб та в залежности від їх поведінки не міняти своїх поглядів на засадничі справи.

Згідно з таким моїм засадничим становищем я ніколи не „стояла“ за п. Бабюковою, тим більше, що вона не належала і не належить до мого політичного табору.

2) Колиж у справі філії „Союзу Українок“ у Рогатині в основних справах я виступала разом з п. Бабюковою (але не у всіх подробицях, у яких я деколи з нею не погоджувалася), то робила я це не з якоїсь особистої симпатії до п. Бабюкової, а тільки виключно тому, що основні погляди цеї громадянки на питання жіночої організації були правильні і згідні з моїми поглядами. Зрештою майже всі члени Виділу Союзу Українок, до яких і я належала, були в тих питаннях згідні.

Зокрема я і інші члени виділу виступали згідно з майже всім зорганізованим жіноцтвом Рогатинщини в обороні громадянської гідности п. Бабюкової, коли її маленький гурток рогатинських пань при помочі львівських пань хотів усунути від праці в жіночій організації. Цей гурток намагався вибрати іншу паню головою філії „Союзу Українок“ в Рогатинськім повіті. Але майже всі представниці кружків виступили рішучо проти цього „перевибору“ і збори представниця львівського виділу розвязала. Наслідком того, що цему гуртковi пань не вдалося перепертн „свого“ виділу, то він постарався про те, що львівський виділ іменував для філії в Рогатині „кураторію“, усуваючи від праці вибраний філією виділ. Разом з усім жіноцтвом, котре бачило і розуміло наслідки того роду кроків, виступила я, як член філіяльного виділу, проти цеї кураторії, тому, що ніякої кураторії статут не передбачує. Оцей мій виступ не був ніяким „стоянням“ за п. Бабюковою, але це була статутова оборона громадських засад у наших організаціях. На мою думку, про відносини в товаристві мав рішати статут і добра воля членів, а не накинений диктат поза статутом. Ці засади кермували моєю поведінкою в справі конфлікту львівського виділу проти нашої філії, яка є одинокою масовою організацією жіноцтва і за свою працю до того часу діставала лише загальне признання.

3) Львівський виділ не звернувся до нашого виділу (якого я є м. головою), щоби якось усунути непорозуміння. Ба, що більше, львівський виділ *відразу звернувся до рогатинського староства з письмом, що наш виділ філії мається усунути, бо львівський виділ іменував кураторію*. Замісць полагодити справу, або хоч старатися полагодити в крузі жіночої організації, звернувся *львівський виділ сам, перший, відразу до польського староства*.

Староство не „піддержувало“ філіяльного виділу, а навпаки піддержало кураторію львовинок. Щойно наш рекурс проти того нестатутового зарядження був виграний. Є ясно, що до тих рекурсів не булоб причини, якби львівський виділ сам не звертався до староства наперед.

Ось такий фактичний стан спонукав мене тимбільше до рішучого обстоювання забезпеченої статутом самоуправи філії і в тім пункті вся Рогатинщина є згідна.

4) Моя промова і окремі оклики на Зїзді у Львові були чисто річевими і висловлювали слушність становища виділу філії, а не мали нічого спільного з „вуличними методами“, як це пише стаття „Діла“.

Рогатин, дня 24. травня 1933.

*Л. Мурикова.*

# Ватикансько-німецький конкордат на овиді.

ПАРИЖ, ПАТ. Переговори Папена з Ватиканом у справі конкордату, йдуть дальше. З ватиканських кол повідомляють, що Ватикан мав згодитися на розвязання католицької партії центрум і доручив католицькому клирові не мішатися в політику. За те мають католики дістати гарантії для релігійного життя.

—o—

# Замах на радянського представника в Токіо.

МОСКВА, 4. 7. ПАТ. „Тасс“ повідомляє з Токіо, що в понеділок зробили там замах на торговельного представника СРСР, Колєстова. Шеф дипльоматичного протоколу висловив амбасадорові СРСР жаль та запевнив його, що слідство поведуть енергійно.

# Знак питання над льондонською конференцією.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Декларація през. Рузвельта викликала серед учасників льондонської конференції розчарування. Загально думають, що ця конференція не вияснить ситуації та що в ній надто учительський тон. Навіть деякі вашингтонські кола прийняли цю декларацію зі здивуванням та завважують, що Зл. Держави не повинні давати рад іншим державам, коли їх буджет далекий від рівноваги. Добре поінформовані льондонські кола думають, що в найближчих днях конференцію відложать. У цій справі має виступити з відповідною ініціятивою Швайцарія.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Декларація Зл. Держав викликала на конференції поважне огірчення. Держави з паритетом золота перервали наради, але англійська делеґація намагається в усіх сил погодити суперечні погляди. Держави є паритетом золота уважають, що нема чого вести дальшу дискусію.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Бюро Райтера довідується, що декларація держав із золотою валютою буде оголошена, як тільки підпише її делеґація Італії і матиме 2 параґрафи: 1) держави із золотою валютою вестимуть незалежно від Анґлії і Зл. Держав спільну політику під проводом своїх банків і 2) технічна співпраця цих держав буде окремо обговорена. Декларацію підписали: Італія, Франція, Голяндія, Бельгія, Польща і Швайцарія.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. Відповідь Рузвельта стала темою вступних статтей багатьох англійських часописів, що назагал критикують її. Тепер ясно — пишуть часописи — що конференції треба вирішити: відложитись або розвязатись. Підчеркують теж часописи, що Рузвельт здезавував своїх співробітників, яких внески і пропозиції перечеркнув своїм пером, добуваючи одночасно тією своєю декларацією популярність в Америці через чергову обнижку цін.

### ЗА ВІДЛОЖЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. Райтер довідується, що одна держава постановила предложити президії конференції формальне внесення відложити господарську конференцію в Льондоні.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. Нині рано відбули нараду Мекдональд, Колійнс, Бонне, Імалс, Ронсімен і Кокс. Як можна було передбачити, присутні признали, що у звязку з ост. нотою през. Рузвельта для конференції нема іншого виходу, як відложити її наради. Вечором відбудеться ще одно засідання делеґатів.

### НОВА ОРҐАНІЗАЦІЯ СЛАВЯНСЬКИХ ДЕЖАВ.

**Дальші пакти неаґресії з СРСР.**

ПАРИЖ, 4. 7. ПАТ. „Еко де Парі“ повідомляє з Льондону, що небаром підпишуть пакт неаґресії між СРСР і державами Малої Антанти та незалежно від того пакту умову між Туреччиною та її сусідами Грецією, Болгарією і Румунією та Югославією. Часопис твердить, що зближення між СРСР і державами Малої Антазти спричинене головно становищем Німеччини та Гуґенберґовим меморіялом. У висліді може прийти до зовсім нової орієнтації славянських держав.

# Біла свастика на синьому полі.

**Російські націонал-соціялісти ворушаться.**

БЕРЛІН (ПАТ). В неділю відбулося перше свято російських націонал-соціялістів, в якому взяло участь 12 тис. осіб. Промову виголосив по німецьки й російськи провідник Святозаров, що протестував проти зради аліянтів і видачі Росії на жир міжнародньому жидівству. Кульмінаційною точкою свята була сцена, що представляла рос. нац.-соціялістів у марші біля Кремлю.

—o—

### ВИБУХ І ПОЖЕЖА.

БУДАПЕШТ, 4. 7. ПАТ. У Потрете в комітаті Заля наслідком вибуху бомби, яку підкинули невідомі люди, вибухла велика пожежа, що знищила 25 домів. У вогні згинуло 4 людей з вогневої сторожі й одна жінка, 13 людей є тяжко ранених.

### ЗА ПІДВИШКУ ЦІН.

ЛЬОНДОН, 4. 7. ПАТ. На нинішньому засіданні американської делеґації державний секретар Гол сказав, що конференція повинна дальше радити та що треба старатися запевнити світову підвишку цін.

### НІМЕЧЧИНА ТА ЗЕМ. РЕФОРМА В ПОЗНАНЩИНІ.

ҐАҐА, 4. 7. ПАТ. До трибуналу міжнародньої справедливости в Газі вплинула німецька скарга в справі пристосовування земельної реформи в Познанщині і на Поморі. Рівночасно Німеччина домагається видачі розпорядків, на основі яких вдержано би в Познанщині та на Поморі теперішній стан. Прилюдне засідання трибуналу буде 11. липня.

### НАГЛИЙ СУД.

Польські джерела повідомляють, що поліційне слідство в справі нападу на командата „Стшельца“ Палку в Сокалі покінчилося 4. липня. Чотирьох арештованих, яких підозрівають у приналежності до ОУН, а яких арештували під закидом співучасти в убивстві, відставили до розпорядження слідчого судді. У вівторок пополудні почали проти арештованих слідство в наглім поступованні.

—o—

# НОВИНКИ

— **Дарка Колесса в радіо.** Львівська радіостація надає в четвер 6. липня в год. 18.35 фортепяновий речітель Дарки Колессівни.

— **Іспит зрілости в Гр.-кат. Малій Духовній Семинарії в Рогатині** відбувся в днях від 27. до 29. червня під проводом делеґата гр.-кат. Митроп. Ординаріяту, о. дир. Миколи Хмильовського. До іспиту зголосилося 24. Іспит здали такі: Баран Михайло, Бекіш Мирослав, Вавчицький Тарас, Ганчар Гриць, Демків Михайло, Зазуля Антін, Кулинич Маркіян, Лапчик Осип, Павлів Володимир, Пиріг Володимир, Романкевич Евген, Самотулка Богдан, Скробач Степан, Старух Богдан, Телішевський Роман, Цибульський Михайло.

— **Іспит зрілости в Сокалі.** В сокальській гімназії засіло цього року до письменного іспиту 42 абітурієнтів. З цього було 19 українців, 19 поляків і 4 жидів. При письменнім іспиті впали 8 українців, 2 поляків і 2 жидів. При устнім іспиті впало ще трьох українців, з поляків ніхто. Диплом дістали: 8 українців, 14 поляків та 2 жидів. Прізвища щасливих українців, що видержали всі проби: Хома Іван, Дацюк Вас., Байрак Яр., Козира Роман, Логінський Орест, Петришин Евген, Кохалевич Мирон і Михалюк С.

— **Українці-лавреати Міжнародного Конкурсу співаків і пяністів у Відні.** В фейлетоні про Міжн. Музичний Конкурс у Відні, поміщеному в понеділковому числі „Діла“, подано вислід конкурсу, згадуючи тільки двоє нагороджених першою премією. Тому що міжнародне жюрі відзначило всіх без винятку четверо українців, які брали участь у конкурсі — подаємо його вислід: пяністи Тарас Микиша — 2-га премія, Дарія Гординська — диплом; співаки — Марія Сокіл — почесний диплом з медалею, Олександер Коломийчук — цертифікат. Нагороди йшли в такому порядку починаючи від найнижчих: цертифікат, цертифікат з признанням, диплом, почесний диплом з медалею, премія. В жюрі засідала м. і. Любка Колесса.

— **До яких країн можуть еміґрувати поодинокі люди без візвань?** Поодинокі мужчини можуть під цю пору еміґрувати,

тів переїзду, на показ: до Бразилії — 200 ам. дол., до Парагваю — 150 дол., до Гондурасу — 150 дол., до Уругваю — 250 дол. До Уругваю крім грошей треба ще мати запевнення уругвайського консуляту на видання візи.

— **Родини поселенців до Арґентини.** До Арґентини можуть дістати візи хліборобські родини, які поза коштами подорожі мають готівки 560 ам. дол. Такі родини, що їдуть на поселення можуть користати з полекшевих корабельних карт по ціні 667 зол. 50 сот. від особи понад 10 літ. Полекшева віза коштує 43 зол. 70 сот. від особи від 15 років. Діти до 15 років не платять за візу. Крім цього треба предявити в арґентинськім консуляті чек на 30 пезо в золоті як запоруку на візову таксу. В місяць після поселення на ріллі чек звертають.

— **Нові ціни спірту.** Новий розпорядок мін. фінансів устійнив такі ціни за 1 літру спірту: найкращого — 9 зол., косметичного — 5 зол., до виробу оцту й політури — 1.20 зол., пальний — 45 сот. В детайлічній продажі устійнено ціну пального спірту з пляшкою 1.10 зол., пів л. — 65 сот.

— **Вибух содової води.** В каварні „Варшава“ при пл. Смольки у Львові вибухнув металевий збірник содової води. Збірник розлетівся на шматки та поранив тяжко кельнерові Штрайхерові голову й пошарпав лице. Забрали його в безнадійному стані до шпиталю.

— **Розумний заказ, який варто би наслідувати.** Австрійська поліція видала заказ вуличним продавцям голосно викрикувати. Це торкається у першій мірі продавців часописів і т. зв. ґанделесів, що нарушують спокій мешканців. За останні роки у Львові скількість таких продавців зросла дуже сильно і деякі з них ревуть так пронизливо і невпинно, що люди зі слабими нервами не можуть спокійно перейти вулицею.

— **7-літний рятівник.** В підльвівському селі Сокільниках бавилися в неділю на подвірі Д. Пивка діти, серед них 3-літня Францішка Ґуль і 7-літний К. Трушкевич. Серед забави без догляду старших Ґулівна перехилилася через цимбриння 5 метрів глибокої керниці і впала в неї. Не надумуючись довго, Трушкевич скочив за нею і при помочі своїх ровесників витягнув, вхопивши за ногу, півживу дівчину з води. Якийсь старший селянин, що прибіг на крик дітей, почав робити штучний віддих дівчині і вона віджила. Малий герой викликав у селі величезне враження.

— **Напад на читальню.** Василь Давидович і тов. з Тишиці пов. Сокаль з пімсти за те, що виключено їх з читальні, напали 11. червня ц. р. на читальню в часі, коли там відбувалася забава, і ножами та тяжкими залізами побили братів Муранців а саме: голову читальні Михайла, Теодора, Петра і Миколу. Важко раненого ножем Михайла Муранця відвезено до шпиталю в Сокалі.

— **Четверта дефравдація в перемиському маґістраті.** В перемиській міській електрівні інкасент Панецький допустився дефравдації на 4.200 зол. У звязку з тим у маґістраті перевели шконтрум, яке виявило недостачу 3.000 зол. у маґістратській касі. Виявилося, що ці гроші вкрав маґістратський інкасент і екзекутор Лев Баран. На приказ прокуратора обох арештували. Сподіються дальших арештувань маґістратських службовців. Це вже четверта дефравдація, викрита в перемиському маґістраті цього року.

— **Повінь на Підкарпатті.** Зі Станиславова повідомляє Пат, що внаслідок останніх дощів вода на ріках станиславівського воєвідства піднеслася — в долинськім і калуськім пов. на 20—80 цм., в косівськім на 1 м. На дорозі між Соколівкою і Яворовою в цьомуж повіті та в Устеріках зірвала вода мости. В снятинському пов. піднявся Прут на 1.65 м., Черемош на 1.60 м. В Залучу й Попельниках було кілька хат, з яких три дельожовано. Загальна небезпека повені минає.

— **Смерть визначного маляря.** Помер у 65 р. життя один із передових швайцарських малярів Джованні Джакометті. Він студіював у Мінхені та Парижі, але був під сильним впливом великого південного мистця Сеґантінія. Його улюблені сюжети це люди на лоні природи серед повені сонця або гри теплих тіней.

— **Князь Валії у фільмі.** Наслідник англійського престолу князь Валії зголосився, щоби одно з англійських фільмових підприємств накручувало фільму з його приватного життя. На світлині бачимо його перед фільмовим апаратом.

— **Ріжні вістки.** Молодо-німецький закон, що заснувався після світової війни був поруч Стальгельму наймічнішою мілітарною організацією Німеччини, розвязався внаслідок заборони тієї організації в багатьох німецьких країнах. — Адютантура Гітлера заборонила обкидувати його підчас врочистостей квітками, бо кілька осіб з його почоту було ранених дротами, якими звязувано китиці. — На Шлеську арештували 4 директорів копалень, що незаконно замкнули шахти і звільнили півтора тис. робітників. — Відомий американський летун Бірдман згинув підчас лету Ню-Йорк-Константинополь. — У змаганнях за мистецтво світа в копаному мячі, виграли шведи в Ковні з Литвою у відношенні 2:0 (0:0). — В Бруховичах вискочило в поїзді, що мав відїхати до Львова, два вагони з рейок, причому 12 осіб потовклося легко, а 1 важко. — В Руді Сілецькій пов. Камінка вбили Марцін Скотніцький і Каміль Зґурський селянина Івана Браташа, на якого хату напали. Обом погрожує наглий суд. — На Курильських островах арештувала японська поліція 30 радянських громадян, що займалися шпигунством і сконфіскувала їх пароплав обему 4.000 тон.

— **Форд журналістики.** Ми повідомляли вже звістку про смерть американського видавця часописів Кертіса. Він був власником чи не найбільшої накладні в Америці. Підприємство Кертіса обіймало славний в Америці тижневик „Сатердей Івнінґ Повст“, другий великий тижневик для жінок „Лейдіс Говм Джернел“, два філядельфійські щоденники і один нюйорський щоденник. Свою карієру розпочав Кертіс в 1862 році в той спосіб, що купив три примірники ґазети по одному центові і продав їх з зиском 9 центів. Перед смертю був він власником двох комплексів камяниць у Філядельфії при площі, що сусідує з Галею Незалежности та багато інших будівель, а в них видавалися та друкувалися найбільші американські тижневики-журнали і впливові щоденники. Все те представляє вартість міліонів дол. Свою карієру завдячує Кертіс хистові у поширюванні друкованого слова. Його імя в Америці мало таку фірму в журналістиці, як Фордове імя в промислі. Його нюйорський щоденник „Ді Івнінґ Повст“, мав кількох співробітників, особливо в мистецькій частині, що були основно ознайомлені з українським питанням і часто поміщували новинки з українського життя, особливо з мистецької ділянки. Співробітникові цієї ґазети, Бекерові, завдячує між ін. свій розголос серед американського світу наш балетмайстер Василь Авраменко. Деякі з членів його родини відзначилися осягами на філянтропійнім полі, його зять Едвард Бок дістав нагороду за мирові проекти.

— **50 славних прізвищ.** Як відомо, маленька оселя Соренто біля Неаполю така гарна, що приманювала завжди до себе великих мистців слова і часто згадується у поезії та піснях. Щоби й на майбутнє приманювати до себе гостей-романтиків і поетів, управа цього містечка поставила мармуровий стовп над берегом, на якому находиться 50 прізвищ тих славних людей, що захоплювалися його красою. Серде них є такі: Ґете, Байрон, Скот, Дікенс, Фіцґеральд, Лямартін, Перліоз, Ібсен, Ніцше, Момсон та ін.

— **Чари електрики.** Відомий шведський інжинір і спец у вишукуванні золота при помочі електрики, Е. А. Акерман з Енґельгольму, видосконалив останніми часами свою методу находити скарби електричним приладдям. Від 14 літ працює цей учений над складним апаратом, що помагав йому винаходити їх; апарат був дорогий, вимагав довгої праці та недокладно показував місце закопаного скарбу. Сьогодні ця його машина настільки видосконалена, що має тільки одну електроду, обходиться без каблів, вимагає для обслуги себе дуже небагато часу та працює дуже просто: Висилає електрику на всі боки, а відповідний годинник визначує точно, чи взагалі на визначеному терені є скарби, в якому місці, які завеликі і як заглибоко під землею. Розшуки Акермана дали позитивні висліди не тільки у Швеції, але й у Франції, Америці, Африці й на Балкані.

— **Еспедиція на Памір.** В серпні ц. р. вибирається з Москви нова радянська експедиція на Памір. Проводитиме нею проф. Ґорбунов, що на найвищому верху Паміру, Сталін, біля якого минулорічна експедиція викрила великі поклади золота, заложить при допомозі експедиції автоматичну метеорольоґічну станицю та робитиме досліди й поміри.

— **Заборона виступати молодим мистцям.** Нарком освіти СРСР Бубнов видав заборону виступати молодим мистцям і музикам на сцені, мотивуючи, що ці виступи — іноді проста експльоатація дітей батьками та кривить молоді таланти. У виїмкових випадках на такі виступи дозволятимуть директори музичних шкіл.

— **Малярі-спіритисти.** З нагоди спіритистичного конґресу організатори цього зїзду влаштували одночасно малярську виставу своїх одновірців. У конґресі взяло участь 8000 спіритистів; майже 1000 із них малює та рисує. Це люди ріжних професій, починаючи від робітників: усі вони передають свої візії — надземний уявлений світ, повний незрозумілих алеґорій. Ці образи диктує їм якась таємна сила. Деякі пишуть листи і рисують краєвиди з Марса під впливом цієї сили. Найцікавіше, що неосвічені люди, які не вчилися ніколи малювати починають нараз виводити гармонійні лінії, добирати гарні фарби і в стані „трансу“ водять квачем, як люди бодай з деякими даними на мистецький талант. Неодин із них, коли скінчив образ, не може зрозуміти, що він хотів ним сказати. Один шахтар засипаний підчас війни землею, після нервової довшої недуги почав малювати на оксамиті квіти, якими знавці захоплюються. Найдивніше те, що малювання вилікувало його з невврастенії. Ще один простий чоловічок із провінції намалював уявлений портрет невідомої собі особи і підписав його словом „Коляр“, не знаючи, що воно значить. Аж згодом виявилося, що це портрет праського актора Коляра, якого він ніколи не бачив. Учені мають над чим думати, щоби пояснити всі ці дива.

— **Траґедія коміка.** У Нюйорку помер відомий американський фільмовий артист Фатті. Його дійсне прізвище було Арбокль. Уславився він величезними розмірами свого тіла; клопоти цього черевання були невичерпаною темою для фільмових комедій. Від 1915 до 1921 р. грав він постійно у голівудських підприємствах і заробляв величезні гроші. Карієру свою завдячує посередньо Чарлі Чаплінові, який зірвав умову з великою фільмовою фірмою „Кістон“ так, що ця фірма мусіла конче найти якогось заступника коміка. Фатті втратив своє становище і доходи наслідком процесу за намагане вбивство фільмової артистки Вірджінії Раппе. Підчас шумної забави в якомусь готелі у Сан Франціско він постріляв її, коли був у пяному стані. Перед смертю вона заявила, що це він пострілив її. Фатті ставав тричі перед судом присяжних і ледви за третім разом його звільнили. Але жіночі орґанізації повели проти нього таку кампанію, що власники фільмових підприємств не мали сміливости його анґажувати. Його процеси коштували його величезні гроші так, що в останніх роках він жив просто як бідак.

—o—

## З кіна.

**Кіно „Атлянтік“: „ІҐДЕНБУ“.**

Побутові сцени з життя тунгузів: сибірська тайґа з її дикою природою. Дві головні основи життя: голод і кохання виступають тут з усією брутальністю. Характеристичні сцени, як китайські купці та контрабандисти використовують місцеве затуркане населення, що продає найкращі соболі за горілку. Дуже гарні перегони собак у санчатах.

—o—

## ☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

**Василь Луцький,** член Головного Виділу Т-ва „Просвіта“ помер несподівано дня 4. липня 1933 р. в год. 6.30 рано в 38-ім році життя. Покійний був урядовцем „Маслосоюзу“, директором кооперативи „Зоря“, кооперативи „Суспільний Промисл“ і кредитової кооперативи „Самопоміч“ на Богданівці. На останніх Загальних Зборах Т-ва „Просвіта“ став членом Головного Виділу. Похорони відбудуться в четвер дня 6. липня 1933 р. в год. 3. попол. з дому жалоби на Богданівці, вул. Кондукторська ч. 48 на Янівський цвинтар. Покійний, уроджений в селянській хаті у Боднарові, станиславівського повіту, був цілий час в Галицькій Армії, а відтак на еміґрації в Чехословаччині проявляв живу діяльність у військових таборах, а по поворотї до рідного краю працював спершу в Центросоюзі, а потім у „Маслосоюзі“. Цікавився дуже громадським життям нашого народу та працюючи по ріжних наших установах докладав всіх зусиль, щоби приспішити добуття кращої долі свому народові. З нагоди ненадійної смерти В. Луцького відбулося у вівторок в 6-ій годині вечором окреме жалібне засідання Головного Виділу Т-ва „Просвіта“, присвячене памяти Покійника. В. Й. П.!

—o—

## Дописи.

**ТЕРНОПІЛЬЩИНА.**

**Документи часу.** Нам надіслали такі оригінальні документи:

I.

**Starostwo Tarnopolskie.** Nr. Z. 33. Ridna Szkola U. P. T. Tarnopol, dnia 2. czerwca 1933. r. Do Zarządu Ridnej Szkoly U. P. T. na ręce przewodniczącego Michała Antkowa w Ostrowie. W związku z wniesioną prośbą o udzielenia zezwolenia na założenie sadku, Starostwo poleca złożyć w Kasie Skarbowej w Tarnopolu kwotę 15 zł. 25 gr. tytułem kosztów podróży lekarza powiatowego, który wyjedzie celem stwierdzenia czy lokal w którym Ridna Szkola zamierza urządzić wakacyjne przedszkole odpowiada przepisom sanitarnym i higienicznym. Dowód

wpłacenia w. w. kwoty należy przedłożyć Starostwu. Termin: 10. VI. 1933 r. Za starostę Powiatowego Dr. Zieliński pow. lek. wr. Za zgodność Hosumbek, kierownik kancelarji Starostwa Tarnopolskiego. Tarnopol, dnia 2. 6. 1933.

II.

Starostwo Tarnopolskie. Nr. Z. 23. Tarnopol, dnia 12. czerwca 1933 r. Do Zarządu Ridnoj Szkoły U. P. T. na ręce przewodnicz. Michała Antkowa w Ostrowie. Wobec niezłożenia przez zarząd zarządanej pismem z dnia 27. 5. 1933 r. kwoty na koszty podróży lekarza powiatowego celem zbadania lokalu przeznaczonego na urządzenie sadku wakacyjnego dla dzieci w wieku przedszkolnym, Starostwo przyjmuje, że Zarząd zrezygnował z urządzenia wspomnianego „Sadku“ i pozostawia wniesione podanie bez załatwienia. Za Starostę Powiatowego Dr. Zieliński pow. lek. wr. Zo zgodność Hosumbek, Kierownik Kancelarji Starostwa Tarnopolskiego. Tarnopol, dnia 12. czerwca 1933 r.

III.

Starosta Tarnopolski. Nr. R 10. Tarnopol, dnia 20. czerwca 1933. Do Zarządu Kółka Ridna Szkoła U. P. T. w Ostrowie na ręce przewodniczącego p. Michała Antkiwa w Ostrowie. Na zasadzie § 2 i 3 rozp. Min. Zdrowia Publ. z 23. 1. 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 10. poz. 78. i § 3 i 4 rozp. Min. Zdrowia Publ. z 25. 7. 1923. Dz. U. R. P. Nr. 84. poz. 653 oraz art. 75. rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341) zakazuję otwarcia przez Kółko Ridna Szkoła U. P. T. w Ostrowie „dziecięcego sadku“ (przedszkola) w dwu salach budynku Czytelni „Proświty“ w Ostrowie ponieważ: 1. dostęp do tych dwu sal znajdujących się na piętrze za pomocą bardzo stromych schodów jest niebezpiecznym dla życia nietylko dzieci, ale i ludzi dorosłych, 2. sale te ponadto nie odpowiadają wymogom hygieny, gdyż nie mają ścian wymalowanych olejną farbą do wysokości conajmniej 150 od podłogi, 3. podłogi w salach tych nie są napuszczone oliwą, 4. u wejścia do sal niema wycieraczek do obuwia, 5. wewnątrz sal niema spluwaczek z płynem odkażającym w miejscach widocznych i dostępnych, oraz niema na ścianach drukowanych pouczeń przestrzegających przed gruźlicą, 6. tuż przy salach niema odpowiednio urządzonej szatni, 7. niema też kuchni higienicznie urządzonej (powinna być osobna salka, widna, czysta, o twardej podłodze) specjalnie prowadzona dla dzieci, 8. w żadnej z sal niema urządzonej umywalni z wodą bieżącą, 9. niema stałych naczyń dla dzieci do codziennego użytku, gdyż naczynia takie mają być przynoszone z sobą przez dzieci, 10. niema wedle przepisu urządzonego dla dzieci ustępu, 11. niema też podręcznej apteczki, 12. Sala teatralna w budynku Czytelni „Proświty“, wskazana przez przewodniczącego Kółka Ridna Szkoła U. P. T., jako ewentualna na urządzenie „sadku“, nie może być brana pod uwagę, gdyż ze względu na brak otynkowania podłogi i tp. nie nadaje się do użytku. Od tej decyzji można wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu przez Starostwo, w przeciągu dni 14, licząc od dnia następnego po jej doręczeniu. Starosta Powiatowy: wzp. Dr. Stanisław Nowak, Referendarz.

—o—

# СПОРТ.

### МИСТЕЦТВА У. С. С.

**Мета — Дніпро 2:2 (2:1).** Були це одинокі змагання львівської округи. Гра з перевагою Мети, яка добула двоє гарних воріт (Федун і Маруняк) і не використала карного. Дніпро добуває вирівнуючі ворота з карних метів. Суддював п. Повзанюк. При кінці змагань дійшло до непорозумінь на горячому винницькому терені, супроти чого Мета мусіла зійти з грища.

### ЗМАГАННЯ В КРАЮ.

ПІДГАЙЦІ. **Хортиця — Буревій (Бучач) 1:6 (0:3).** Товариські змагання вирішив у свою користь Буревій, що вищий від Хортиці технікою. Хортиця грала теж добре, але її грачі задовго задержують мяч і не вміють комбінувати. В Буревію добрий правий крайник, чальник й оборона. Гра стояла на високому рівні і була зразком інтелігентного спортового змагу. Одинокі ворота стрілив для Хортиці Єлиів. Суддя п. Стеткевич добрий.

### ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ. Австрія — Славія 3:0 (1:0). Змагання за чашу Середньої Европи. Віденська дружина зреабілітувалася за програну в Празі 1:3. Австрія була дружиною ліпшою у всіх частях. Славію охоронив перед ще більшою програною воротар Пляніčка, що був найкращим грачем чеської дружини. У віденців найліпший напад, а спеціяльно двійка Шінделяр — Штрог. Видців 33.000. Австрія буде грати в найближчій рунді з мис[...] цем Італії Ювентусом.

МІЛЯНО. Амброзіяна — Вієнна 4:0 (2:0). Після програної Вієнна відпадає від дальших гор за чашу. Амброзіяна грає у наступній рунді зі Спартою.

—o—

## Нові книжки й журнали.

### КНИЖКИ.

**Сергій Даушків: ОПАНАС ТЯТИВА.** Історичне повідання. З передмовою М. Голубця. Львів 1933. Українська Бібліотека ч. 6. Стор. 128, 16°.

**Д-р Василь Сімович: ХРЕСТОМАТІЯ З ПАМЯТНИКІВ СТАРОУКРАЇНСЬКОЇ МОВИ** (старого й середнього періоду до кінця XVIII стол.) з додатком вибору з староболгарських памяток зі словничком. Прага, 19[...] Накл. видавн. тов. „Січ“ при Укр. Висок. Педаг. Інституті. 438 ст.

**Д-р Агенор Артимович: ПИСАНА МОВА.** Прага 1932. Ст. 7.

**А. Артимович: ПРО ЦЕЗУРИ В ЛЮКАНА.** Прага. Стор. 9.

**Agenor Artymovyč: FREMDWORT UND SCHRIFT.** Praha.

**Wasyl Simovyč: ZUR FRAGE E—O IM UKRAINISCHEN.** Praha.

### ЖУРНАЛИ.

**ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ,** ілюстрований журнал історії та побуту. Річник V. Ч. 7—8. Липень-серпень 1933. Львів. Зміст: А. Курдидик: Піхотинець; Стан [...] „Літопису Червоної Калини“; За Збруч (Павло Ма[...]) Українська військова делегація у Врангля; У телефоні; Рік у Холодному Ярі; За Збручем; Австр. „інтриги“ і листопадовий переворот; Під Межиборами; Дід О[...]; Кубанські клейноди за кордоном; Шість тижнів у [...]кінськім полоні; Історія 8-ої Галицької бригади; Бібліографія.

**ВІСТНИК,** місячник літератури, мистецтва, науки і громадського життя. Річник I. Том III. Книжка 7-8 липень-серпень 1933.

**„SLOVANSKY PREHLED“,** červen 1933. Praha. Ч. 5-6. Це число присвячене переважно польським справам.

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Міський Театр.**

Неділя, 9. липня Два балетові вечорі лавреатів Міжнародного Танкового Конкурсу у Варшаві.

Вівторок 11. липня Два балетові вечорі лавреатів Міжн. Танк. Конкурсу у Варшаві.

**Театр Ріжнородностей.**

Вівторок, 4. липня год. 7.30 веч. „І що з таким робити“. Всі місця по 1 зол.

Середа, 5. липня год 7.30 веч. Хор кубанських козаків.

Четвер, 6. липня год. 7.30 веч. Хор кубанських козаків.

## Кіна.

АДРІЯ: „Тайна старого роду“.
АПОЛЬО: „Золотий молох“.
АТЛЯНТИК: „Ігденбо“ (фільма „Совкіно“), „Пригоди двійника“.
КАСІНО: „Королева скорости“.
КОЛІСЕЙ: „Бічна вулиця“, ревія: „За рік, за день, за хвилину“.
КОПЕРНИК: „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.
МАРУСЕНЬКА: „Манджурія горить“, „Симфонія 6-х міліонів“.
МІРАЖ: „Добрий вояк Швейк“.
МУЗА: „Кожному вільно кохати“.
ПАЛЯС: „Жінка в смокінгу“.
ПАН: „Готель студентів“.
ПАСАЖ: „Небезпечна гра“ (Том Мікс), „Пат і Патахон як стрільці“.
СТИЛЕВЕ: „Цвітка Гавани“, Ревія Сасовського.
ХИМЕРА: „Що може Париж“.
УТІХА: „Теодозія Севастополь“, ревія „Нова банда“.

## Закордонне радіо.

**Середа, 5. липня 1933.**

**Братислава** (279,3) 16.00, 21.05 Концерт, 17.55 Авд., мадярські пісні; **Брно** (341,7) 10.00 Твори Двожака, Сметани, 19.15 Пісні; **Біяґород** (429,7) 19.40 Нар. пісні; **Стокгольм** (435,4) 20.00 Військ. музика; **Лянгенберг** (472,4) 20.05 „Іль Ре Пасторе“ оп. Моцарта; **Відень** (518,1) 17.25 Сучасна австр. музика; **Будапешт** (550,5) 19.25 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00 Концерт, 15.00 Музика, спів, 18.30 Солісти.

**Четвер, 6. липня 1933.**

**Братислава** (279,3) 10.00 Скрипка; **Міляно** (331,4) 17.10 Орхестра, 20.30 „Слай“ оп. Вольф-Ферарія; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.10 Спів; **Берлін** (419) 20.30 Нар. пісні; **Прага** (488,6) 11.00, 16.30 Свято Івана Гуса, 19.55 Пісні; **Відень** (518,1) 12.00, 17.25 Концерт, 20.40 „Льоб дес Ляндлєбенс“ літ.-муз. авдиція; **Будапешт** (550,5) 17.30 Циг. орхестра; **Харків** (937,5) 9.00, 13.50, 15.00, 18.00, 20.00 Концерт, 19.00 Літер. авдиція.

## Львівське радіо.

**Середа, 5. липня 1933.**

7.00, 7.05, 7.20, 7.25, 7.52 Ран. програма; 12.10, 12.35, 14.55 Грамофон; 15.05 Скринька для дітей; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00, 17.45 Концерт; 17.15 Арії та пісні; 18.15 Чи туристика може бути спортом; 18.35 Скрипка; 19.40 Літ. чвертьгодина: „Ганді говорить“; 20.00 Сальонова музика, спів; 20.50 Веч. денник; 21.00 Техн. скринька; 21.10 Камер. концерт; 22.00 Мистецький Львів; 22.15, 22.40 Танк. музика; 22.25 Спортові вістки.

**Четвер, 6. липня 1933.**

7.00, 7.05, 7.20, 7.25, 7.52, Ранішня програма; 12.05, 12.35 Легка музика; 12.33 Метеорольог. комунікат; 12.55 Полудневий денник; 14.55, 19.00 Грамофон; 15.05 Сільва рерум, грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа, Грамофон; 16.00 Для дітей: „Нічна варта“, „Малий африканський кольоніст“; 16.30, 17.15 Орхестра, вокальний дует; 18.15 Бережім істор. памятки; **18.35 Фортепяновий речіталь Дарки Колессівни;** 19.20 Всячина; 19.40 Фейлетон „Сенкевич у Фраскаті“; 20.00 Концерт (орхестра, спів); 22.00, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

**Приміщення для учениць на рік 1933/34** з цілим удержанням в реальности СС. Йосафаток в здоровій околиці Вис. Замку. Письменні зголошення з поданням своїх умовин на адресу: Монастир СС. Йосафаток, Львів 24, Знесіння. Цвинтарна 1. 11 1—2



## БІРЖА.

### ДОЛЯР.

У вівторок вполудне філія Банку Польського у Львові обнизила курс доляра до 6.60. Тенденція й далі знижкова.

### ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 4. VII.: масло 2.10, молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 2.80 за копу. Тенденція на масло, сметану і яйця удержана, на молоко слаба.

## ЗБІЖЕ.

| За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк. | золотих від | золотих до |
|---|---|---|
| Пшениця двірська | 34·75 | 35·75 |
| Пшениця збірна | 33·— | 33·50 |
| Жито одноціле | 19·50 | 19·75 |
| Жито збірне | 18·75 | 19·— |
| Ячмінь двір. одноцілий | 17·50 | 18·— |
| Ячмінь на мливо | 15·50 | 16·— |
| Овес галицький | 9·75 | 10·25 |
| Овес замоклий | 13·25 | 13·75 |
| Кукурудза краєва | 17·75 | 18·25 |
| Бараболя промисл. | 2·50 | 3·— |
| Фасоля біла | 17·— | 20·— |
| Фасоля колірова | 13·— | 14·— |
| Фасоля краса (з мішк.) | 14·— | 15·— |
| Горох пів-Вікторія | 22·— | 24·— |
| Горох полевий | 17·— | 19·— |
| Бобик | 10·50 | 11·— |
| Вика чорна | 8·25 | 8·75 |
| Вика сіра | 7·75 | 8·— |
| Сіно солодке прасов. | 6·50 | 7·50 |
| Солома прасована | 4·50 | 5·— |
| Гречка | 15·75 | 16·25 |
| Льон | 38·— | 40·— |
| Лубін синій | 8·— | 8·25 |
| Ріпак озимий | 40·— | 42·— |
| Висівки житні | 9·— | 9·25 |
| Висівки пшеничні | 8·75 | 9·— |
| Пшоно | 29·50 | 30·50 |
| Просо краєве | 21·— | 22·— |
| Макухи льняні | 17·— | 18·— |
| Конюшина черв. за. | 70·— | 72·— |
| Мак синій | 180·— | 190·— |
| Мак сивий | 160·— | 170·— |

| 100 кг. льоко Львів | від | до |
|---|---|---|
| Пшениця двірська | 36·25 | 36·75 |
| Пшениця збірна | 34·50 | 35·— |
| Жито одноціле | 21·25 | 21·50 |
| Жито збірне | 20·50 | 20·75 |
| Ячмінь на мливо | 16·75 | 17·25 |
| Овес збірний | 13·50 | 14·— |
| Мука пшен. люксусова | 66·50 | 67·— |
| Мука пшен. 65 проц. | 46·— | 47·— |
| Мука житня тип уряд. | 37·50 | 38·— |
| Висівки житні | 9·— | 9·50 |
| Висівки пшеничні | 9·25 | 9·50 |
| Крупи ячмінні грубші | 28·— | 30·— |
| Пшоно ч. 1 | 38·— | 40·— |
| Пенцак ч. 10 | 28·— | 30·— |
| Сіно солодке кр. пр. | 7·50 | 8·50 |

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає



## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відпові[...]



### КОНКУРС.

Виділ Бурси ім. Митрополита Ш[...]тицького розписує отсим конкурс на [...]дагогічного й адміністраційного упр[...]теля. Бажаний кандидат жонатий, [...] жінка вела би кухню. Управитель [...] мешкання й ціле удержання для [...] жінки й одної дитини. Грошевої [...] не зможе бурса дати, бо буде там [...] 30 питомців. Першенство мають [...]тні педагоги. Подання вносити на [...]су: Вп. Радник І. Громницький, Льв[...] атинська 10 до 25. липня ц. р.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костк[...]